No. 66. **1843.**

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 2 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

De verwerping der conversie-wet.

(Vervolg van onze vorige.)

Wij zouden de Tweede Kamer verongelijken, door de bewering, dat het in hoofdzaak partijzucht was, welke, onder het masker van bezorgdheid voor de toekomst en de nakomelingschap, het wets-ontwerp deed vallen.

Er bestonden, naar ons inzien, zeer uiteenloopende drijfveren bij de tegenstanders der wet. De Minister van Financien heeft, met zeer zachte trekken en met de grootst mogelijke kieschheid, op dit verschil gewezen, en althans eenige dier drijfveren opgenoemd. Wij voor ons zullen iets verder gaan!

Er bestond, naar onze meening:

1°. *Tegenzin aan* ALLE *vermindering van het inkomen der renthefferen*, hetzij dan vrijwillig of gedwongen, hetzij dan met of zonder schadeloosstelling.

2°. *Overtuiging, bij anderen, dat het radicale, het doortastende, het afdoende redmiddel alleen zijn kan de gedwongene renteevermindering*, of belasting op de renten; welke laatste door alle verlichte staatshuishoudkundigen toch gelijk gesteld wordt met het bankroet.

3°. *Gemis aan vertrouwen*, bij eenigen, met betrekking of tot de politieke handelingen, of tot de bekwaamheden, of tot de omzigtigheid, of tot de zelfstandigheid van den Minister van Financien, wien men door zich de algeheele, duidelijke en volkomene kennis van den geheelen omvang onzer financien te verschaffen, — deswege zorgvuldig en in alles willen kunnen nagaan, — iets waaraan die staatsman getoond heeft, zich geenszins te willen onttrekken.

4°. *Partyzucht, slechts by eenige weinigen*; (1) tegenzin aan Ministers met liberale gevoelens, met zuivere constitutionele beginselen, die alle burgers van den Staat met een even welwillend, even belangstellend oog aanzien. Hoop bij deze weinigen, op het ledig komen van ministeriele zetels, en op de keuze van *hunne* personen, om die te bezetten.

Niet ééne van deze cathegorien, of er valt het een en ander tot verschooning voor te zeggen, hoewel de gezonde reden derzelver gehouden gedrag ten slotte moet afkeuren en voor nadeelig verklaren.

De *eerste* cathegorie zou kunnen geredeneerd hebben, als volgt:

» De welvaart van den Staat vloeit, gelijk de Rijn van de Alpen, van boven af, waar zich de *kapitalen* bevinden. Vermeerder die kapitalen en de stroom zal des te krachtiger vloeijen; de welvaart *voor allen* zal des te meer toenemen. Daarom geene vermindering van rente, geene verheffing van het staatscrediet, hetwelk tot die vermindering van zelve leiden moet; geene amortisatie van schulden, geene verligting van lasten, geene al te groote tevredenheid bij de groote massa des volks, geene te groote kracht bij de Regering, hetzij zedelijke hetzij stoffelijke, want dat alles bevordert slechts het crediet, maakt de aflossing van schuld mogelijk, vermindert de inkomsten van de kapitalen, en verhindert deze alzoo om te accresseren; verhindert alzoo de *algemeene welvaart*.

» Bedenk eens, konden zij zeggen, welke geringe inkomsten onze kapitalen zouden geven, wanneer de staatsschuld eindelijk geheel werd afgelost en het geld in onze koffers terugkeerde. Men zou dan den man van handel of nijverheid wel moeten naloopen, om een gedeelte van dat geld bij *hem*, tegen lage rente, te kunnen uitzetten; of men zou zelf moeten werken, of men zou in vreemde fondsen moeten beleggen en alligt het geheele kapitaal aan gevaar bloot stellen. Deed men dit *niet*; hield men het geld in de koffers, dan ware het kapitaal gelijk aan een groot stilstaand meer, waarin geen visch te vinden was, en hetwelk, geenen nieuwen toevoer erlangende, eindelijk geheel zoude opdroogen. — » Zou zóó iets dan welvaart *voor allen* zijn?" konden zij zich na dit alles afvragen: en het antwoord op de aldus gevoerde redenering zou natuurlijk ontkennend moeten zijn.

» Verwerpen wij nu de wet, dus konden zij redeneren, dan daalt het crediet; (en die vooronderstelling was volkomen juist,) daalt het crediet, dan wordt en conversie en amortisatie, naast denkelijk onuitvoerlijk; ten gevolge [illegible], geene vermindering van rente, maar wel hoogere lasten; door hoogere lasten, mindere tevredenheid onder de burgers, minder zedelijke en stoffelijke kracht bij de Regering, alweder twee oorzaken medewerkende tot vermindering van het crediet, derhalve tot verhooging van den rente-standaard; derhalve tot vergrooting van de inkomsten der kapitalisten; derhalve tot vermeerdering van de welvaart *voor allen*; want, — uit de toeneming der kapitalen vloeit de *algemeene* welvaart voort."

Die redenering kon zeer logisch toeschijnen. Er zouden echter twee bedenkingen tegen zijn in te brengen, waarvan de gegrondheid iedereen moet in het oog springen, als:

1°. Uit de vergrooting der kapitalen vloeit geene *algemeene* welvaart voort, wanneer die kapitalen niet op eene *voor het algemeen* nuttige en vruchtgevende wijze worden besteed, maar de inkomsten er van eenvoudig worden in kas gehouden en opeen gestapeld.

Al ware niet het overtuigende bewijs voorhanden, dat een land, met overvloed van kapitalen gezegend, zich daarom nog in grooten druk kan bevinden; al nam men aan, dat steeds de kapitalisten hunne kapitalen voor het welzijn *van allen* zouden veil hebben; dan nog kunnen er omstandigheden bestaan, welke den voren omschreven weg, om den standaard der rente steeds in de hoogte te houden, zeer gevaarlijk kunnen maken, en de kapitalen-zelven bedreigen; in één woord, tijden, waarin de toepassing van het stelsel tot den ondergang van den Staat zou kunnen leiden. En, naar ons inzien, bevonden wij ons in zulk eenen tijd, en vreezen wij, dat het *Handelsblad*, hetwelk zich in zijn nommer van Dingsdag ll. schijnt te vleijen met de redding onzer financien, *zonder* reductie van rente, zich een te gunstig verschiet hebbe voorgespiegeld. Wij voor ons verwachten nog eene *nadere* conversie-wet; en wij doen meer: wij verwachten, dat er alsdan eene toereikende meerderheid zal gevonden worden, welke de aanneming derzelve als onvermijdelijk beschouwen zal.

Alvorens wij van de *eerste* cathegorie afstappen, moeten wij nog doen opmerken, dat in hare vooronderstelde redenering niet *alles* onjuist zou zijn. Wanneer steller dezes zoovele millioenen bezat, als onze nominale schuld beloopt, (met nog wat daarboven om voor zich en de zijnen op eene wenschelijke wijze verzorgd te kunnen blijven), zou hij, — besloten hebbende, om in eens net vaderland uit zijn druk te redden, — met die millioenen in den zak naar den heer ROCHUSSEN gaande, (hij zou een' grooten zak moeten hebben natuurlijk), niet tot dezen heer zeggen: » Zie daar, belasterde en gewantrouwde, maar daarom eerlijke en onvermoeide man! bereik nu uw doel! Los in eens al de schuld af en laat het volk adem scheppen!" De brenger van den schat zou zeker zijn, dat de Minister hierbij een bedenkelijk gezigt zou zetten en hem vragen: » Mijnheer, waar zullen dan onze renthefers zoo op eens met hunne kapitalen heen? Hunne inkomsten zullen dan immers op eenmaal ophouden? Zij konden op zóó iets niet rekenen, er zich niet op voorbereiden, geene voordeelige plaatsing zoeken voor hunne kapitalen. Gij wilt, dat het *geheele* volk zal adem scheppen en gelukkiger worden; doch, volg ik uwen wensch, dan zullen de renthefers vooreerst van hun kapitaal moeten gaan teren en gij weet, dat dit voor iedereen, die er toe genoodzaakt is, hoogst schadelijk is; of anderen zullen hun kapitaal op eene onzekere wijze gaan uitzetten, en dan loopen zij gevaar van nog grootere schade; dit kan derhalve uwe begeerte niet zijn."

Het antwoord zou wezen: » Uwe Excellentie acht derhalve de gelegenheid tot eene kapitaal-belegging, op billijke voorwaarden, in eenen Staat voor de renthefers voortdurend noodzakelijk. Uwe Excellentie beschouwt dit als eene behoefte en wil, dat het *ook* den renthefer voorspoedig zal gaan. Uw voorgedragen ontwerp opende daartoe het uitzigt ook voor de *toekomstige* renthefers, door het nominale kapitaal der schuld te vermeerderen, nogtans eene overdrevene rente voorkomend, door het voorstel tot eene *langzame* amortisatie der schuld. Waarom dachten dan ook uwe tegenstanders niet aan die *toekomstige* behoefte aan voordeelige geldbelegging? niet aan hunne stelling, dat opeenhooping en vergrooting van kapitaal de algemeene welvaart bevordert?

» Is dit *alleen* voor het *tegenwoordige* waar? Moeten nu de renten hoog blijven, de kapitalen toekemen voor het algemeene welzijn; en moeten de renten, in de onzekere en onbestemde toekomst, zoo laag mogelijk worden? de kapitalen in die toekomst *verminderen*, voor het welzijn van het *nageslacht?* Toont men in waarheid voor het nageslacht te willen zorgen, door te maken, dat er *alsdan* vermindering van rente zal kunnen plaats hebben, vermindering van de inkomsten der kapitalen zal ontstaan, zoodra de gelegenheid er maar toe geboren wordt, terwijl men in het tegenwoordige geheel het tegenovergestelde verrigt? Is dit geene verregaande inconsequentie Excellentie? Is dit niet de toekomst opofferen aan het tegenwoordige?"

Wij gelooven, dat het antwoord zijn zou: » Laat mij uwen *zak*; maar veroorloof mij, slechts een deel der bestaanmiddelen van de renthefers in te korten, laat mij het overige met uw geld verrigten, wat *zy* doen konden en moesten, doch *niet* doen, (omdat het meer zorg vereischt dan couponnen snijden,) laat mij nuttige ondernemingen in den handel, de nijverheid, den landbouw, de landontginning aanmoedigen, edoch bij de keuze van eerlijke en kundige mannen, die daarbij niet beoogen in een oogenblik rijk te worden, maar op eene nuttige wijze werkzaam te zijn en het geluk van hun vaderland te bevorderen."

De uitnoodiging zou wijs en billijk zijn; maar — de millioenen bevinden zich buiten den zak.

(De volgende cathegorien hierna.)

(1) Buiten de Kamer kunnen er wel eenige meerdere zijn.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN,

Gezien het Besluit van Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, van den 24. Maart jl., Provinciaal Blad N°. 33;

Gelezen de Missive van den Arrondissements-IJker te Middelburg, dato 27 dezer maand, N°. 8;

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen:

Dat met den Herijk der Nederlandsche Maten en Gewigten binnen deze Stad voor dit jaar op Maandag den 12 Junij aanstaande een aanvang zal worden gemaakt, en daarmede dagelijks (Zaturdags en Zondags uitgezonderd) zal worden voortgegaan tot op den 30. der gemelde maand, en zulks des voormiddags van 9 tot 12 en des namiddags van 3 tot 5 ure, na welken tijd het Kantoor, hetwelk in het lokaal der Stads-Teekenschool zal gevestigd zijn, voor den Herijk zal gesloten wezen;

Dat voor den Herijk met deze Stad zijn gecombineerd de Gemeenten *Rithem*, *Oost-* en *West-Souburg* en *Koudekerke*, en dat dienvolgens ook voor de belanghebbenden van die Gemeenten binnen deze Stad zal worden gevaceerd;

Dat de Arrondissements-IJker in de verificatie van de Maten en Gewigten de navolgende orde zal in acht nemen, te weten:

Des *Maandags voor-* en *namiddags* voor de ijzeren Gewigten van 1 Ned. pond en daarboven;

Des *Dingsdags* en *Vrijdags voormiddags* voor de Maten en Gewigten der Landlieden en de bewoners der landelijke Gemeenten, en des *namiddags* voor het Medicinaal goud- en zilver-gewigt;

Des *woensdags voormiddags* voor de kleine koperen Gewigten, en des *namiddags* voor het justeren en in orde brengen der te ligt bevondene stukken, welke alsdan kunnen worden afgehaald;

Des *Donderdags voor-* en *namiddags* voor de Lengte- en Inhoudsmaten voor drooge en natte waren; en eindelijk dat alle Maten en Gewigten behoorlijk schoon gemaakt moeten worden aangeboden, zullende dezelve bij gebreke hiervan, zonder bedenking worden afgewezen.

Burgemeester en Wethouders vermeenen de belanghebbenden wijders ernstig te moeten aanbevelen, om tot den Herijk van derzelver Maten en Gewigten zich zooveel mogelijk zelfs in persoon aan te melden, ten einde zich vrij te waren van de toepassing der strafbepalingen van het Provinciaal reglement dato 15 Februarij 1822 en van Zijner Majesteits besluit van den 30. Maart 1827, Staatsblad N°. 13.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden; mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 30 Mei 1843.

Burgemeester en Wethouders voorn^d.
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

HONGARIJE.

MARMOROSER COMITAAT, den 26. April. Ook hier hebben de verkiezingen niet zonder bloedvergieten en allerlei ongeregeldheden plaats gehad. Brandstichting, het luiden der alarmklok en eene hagelbui van steenen, maakte de straten onveilig. Nadat de partij van den adel door die des volks was op de vlugt gedreven, moest de militaire magt tusschen beide komen. De edellieden wierpen zich in het gebouw van den eersten vicegespan en verdedigden zich tegen de aanrukkende militairen door het

gooijen met steenen, waardoor vele soldaten gevaarlijk gewond werden. Eindelijk werd het gebouw aangegrepen; de deuren werden onder den voet geloopen en bij het binnendringen werden de bajonetten en andere doodende wapenen niet gespaard. Het aantal gekwetsten bedraagt meer dan 200, dat der dooden is nog niet bekend.

DUITSCHLAND.

KEULEN, den 24. Mei. Heden middag, even na twaalf uur, wierp zich een ambachtsman, van het hoogste punt van den zuidelijken domtoren, welke 180 voet hoog is. Toen de metselaars het werk verlieten, zagen eenigen eenen man aan de noordzijde des torens op een vooruitstekend steenblok zitten. Algemeen was de verbazing en spoedig hadden zich duizenden menschen verzameld, welke in stomme verwachting naar den vermetele opzagen, tot dat deze, nog met de regterhand hen naar beneden groetende, zich met den rug van den muur afstiet, en langzaam digt langs den muur naar beneden viel. Een schreeuw van schrik rees onder de menigte op; velen vielen in onmagt. De ongelukkige kwam geheel verbrijzeld en verscheurd naast den hoofdingang des doms ter aarde. Voor zoo veel wij weten, is dit het eerste ongeluk van dien aard, hetwelk bij den domtoren plaats vond.

AKEN, den 24. Mei. Even als in de meeste steden der Rijn-provincie, zoo gaat ook hier eene petitie rond voor verleening van alle burgerlijke regten aan de Joden. Men twijfelt niet of dezelve zullen algemeene deelneming en bij den landdag de krachtigste ondersteuning vinden. Waar zulk een gevoel voor regt spreekt, kan het denkbeeld niet geduld worden, dat bij dezelve verpligting verschillende regten kunnen bestaan. Waar het algemeen als wenschenswaardig beschouwd wordt, dat staat en godsdienst als iets geheel verschillends worden aangemerkt, kan het beginsel niet begunstigd worden, dat de burgerlijke regten van de godsdienst afhankelijk maakt.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 26. Mei. Eenige kooplieden en fabriekanten hebben het plan gevormd om eene Fransch Chineesche maatschappij op te rigten, strekkende om voor de Fransche produkten een debouché in China te zoeken, aangezien de havens van dit rijk voortaan voor alle Europesche natiën zullen openstaan.

— Men bouwt thans op het plein der bastille, bijna aan den voet der zuil, op wiers spits de genius der vrijheid staat, een wachthuis, dat, als een klein, op zich zelf staand fort, met tralien en schietgaten voorzien is.

— *Raspail's histoire de la santé et de la maladie*, welke reeds vóór de uitgave zoo veel van zich deed spreken, bevindt zich thans in den handel. Dit werk bedoelt niet minder dan eene volslagen omwenteling in de medicijnen. De schrijver ontwikkeld klaar, scherp en populair, wat de gezondheid eigenlijk is, wat tot behoud derzelve leidt, waardoor zij geschokt wordt en wat er noodig is om dezelve te behouden of in den normalen toestand weder te herstellen. Daar het werk niet alleen voor mannen van het vak, maar ook voor beschaafde leken geschreven is, zoo belooft men zich, naar de Fransche bladen te oordeelen, voor de medicijnen een' soortgelijken strijd, als de kritiek van *Strausz* op het gebied der theologie in Duitschland te weeg bragt. Het interessant werk kost 24 franken.

— Men leest in het *Journal du Havre*: Het Amerikaansch schip la Constitution vertrok in Februarij van Havre naar Charleston. Onderweg werd het door een storm beloopen en geraakte lek. Na zich gedurende 12 dagen door pompen boven water te hebben gehouden, zonk het schip. De kapitein *Peabody* had voor 220.000 frs. aan goud aan boord, welke som hij echter met zich in de sloep heeft genomen en gered. Elf uren lang hebben de schipbreukelingen op zee rondgedreven, toen zij door eene Deensche brik werden gezien en opgenomen. Kapit. *Peabody* is met zijn scheepsvolk en de 220,000 frs. behouden te Boston gearriveerd.

BELGIE.

— De Belgische bladen bevatten het verhaal eener zeer buitengewone genezing van eenen krankzinnigen in het St.-Jans hospitaal te Brussel. De Heer *N*....., Hollander van geboorte, ongeveer 30 jaren oud, bevond zich reeds sedert eenigen tijd in het hospitaal in eenen staat van krankzinnigheid, welke weinig hoop op herstel overliet. Eenige dagen geleden kwam hij in den tuin waarin het de krankzinnigen vergund is te wandelen, op den inval om in eenen boom te klimmen, zeggende, dat hij ten hemel wilde stijgen. Een der bedienden ging oogenblikkelijk den Directeur en den geneesheer waarschuwen, en men haastte zich om eenige matrassen te halen, ten einde dezelve onder den boom te leggen en alzoo de kracht van den val, die onvermijdelijk scheen, te verbreken. Werkelijk had de val plaats nog vóór dat men de maatregelen van voorzorg had kunnen ten uitvoer brengen. Maar de patient kwam op zijne beenen neder, en deed eenen val, die hem echter niet dan ligte kneuzingen berokkende. Intusschen had dezelve ten gevolge, dat de man oogenblikkelijk zijne rede terug bekwam, en dat hij sedert in het volle genot zijner geest vermogens is gebleven. Eenige dagen geleden heeft hij, volkomen hersteld, het hospitaal verlaten.

NEDERLANDEN.

— Men verzekert, dat er dezer dagen bereids een ontwerp van wet, tot vereenvoudiging van de regterlijke magt in Nederland, opgemaakt is, en dat, wanneer de Raad van State zich spoedig met de behandeling van deze voordragt zal bezig houden, het voorstel waarschijnlijk nog in de tegenwoordige zitting der Kamers ter tafel zal worden gebragt. Men verzekert, dat er in het geheele Rijk, slechts vijf hoven zullen worden gevestigd, en dat de definitieve besparingen, die uit deze vereenvoudigingen in de regterlijke organisatie zullen voortvloeijen, omstreeks 2½ tonnen gouds zullen bedragen.

HARDERWIJK, 27. Mei. Op 2 Junij aanstaande zal van hier naar Hellevoetsluis te water vertrekken een detachement zamengesteld uit 170 onder-officieren en verdere manschappen onder de bevelen van den kapitein *B. H. C. A. Janssen*, van het O. I. leger der infanterie, van verlof terugkeerende, en onder verder medegeleide van de 1e luit. *H. W. van Rynbergh* en *F. C. S. van de Casteele*, der infanterie, en den officier van gezondheid *P. G. Nap*, om bij aankomst aldaar over te gaan aan boord van het schip Koning Willem II, gezaghebber *van der Bruggen*, naar O. I. bestemd.

En op den 5. daaraanvolgende een detachement van 120 onder-offic. en manschappen, mede te water over te brengen naar het Nieuwe Diep, onder bevel van den 1e luit. *W. P. Mac'leod* der infanterie, en medegeleid van den 2e luit. *A. M. E. van Deventer*, der sappeurs en genie, alsmede de officier van gezondheid *F. W. C. Scholl*, om bij aankomst aldaar over te gaan aan boord van het schip Louisa Maria, gezaghebber *Jasky*, mede naar Oost-Indië bestemd.

MIDDELBURG, den 30. Mei. Men verneemt, dat Z. K. H. Prins *Hendrik*, welke, volgens bekomene aanschrijving, heden te Vlissingen gewacht werd, in de afreis naar Zeeland verhinderd is geworden, door eene plotseling opgekomen ongesteldheid van H. M. de Koningin, ten gevolge waarvan hoogstdeszelfs overkomst tot na Pinksteren zoude zijn uitgesteld.

— Even als vroeger heeft de heer dr. *Mensert*, oculist van Amsterdam, bij zijn verblijf in Zeeland, zoo door zijne gelukkig volbragte oog-operatien en bewijzen van zijne bereidvaardigheid voor de arme en behoeftige ooglijders, zich de algemeene achting waardig gemaakt, waarvoor de weldenkenden en bereids geholpenen dezen verdienstelijke Nederlandschen oogarts, bij het verlaten van deze provincie, ook eene gepaste erkentelijkheid hebben betoond. Wij vernemen, dat, aangezien nog zoo velen zijne hulp hebben ingeroepen, de heer *Mensert* het voornemen heeft, om nog dit jaar, en wel in de maand Julij, andermaal hier te komen, en alsdan weder eenige dagen denkt te vertoeven.

— Den 22. heeft men te Maastricht brand in de brievenbus van het postkantoor aldaar gesticht, waardoor verscheidene brieven zijn vernield of beschadigd.

— Uit de Deensche dagbladen ziet men, dat er eene korvet en twee brikken van de Deensche marine naar de kust van Marokko gezonden zijn, om Denemarken te ontheffen van de schatting, die het nog jaarlijks aan dien roofstaat betaalt.

MENGELINGEN.

Rijkdom en Tevredenheid.

(Een luimig verhaal).

(Vervolg en slot van onze vorige.)

VII.

Vriendelijke aangezigten keken door de heldere vensterglazen; vriendelijke armen omvattenden weldra den huisheer-ramplaçant. Eene beeldschoone vrouw kuste hem het stof van het voorhoofd; twee blonde knaapjes namen hem stok en valies af. De getrouwe vriend reikte hem de hand toe en drukte hartelijk de zijne; en eer hij het zelf wist, zat hij in het, wel is waar niet rijk maar net versierde kamertje, aan de met wijn en keurige vruchten bezette tafel; — niet als vreemdeling onder vreemden, maar als een vader onder zijne huisgenooten. Zoo verliepen zijne dagen in een nimmer gesmaakte rust en vrede, zoodat het hem nimmer in de gedachte kwam, dat hij niet de hovenier maar de het huwelijk schuwende FERDINAND was. Hij was een vrouwenhater geweest, maar hier vond hij slechts liefde en trouw. De vriendschap had hij steeds met wantrouwe blikken beschouwd — hier vond hij ze rein als goud. De kinderen hadden zich zoo van zijn hart meester gemaakt, als of het zijne eigene waren en hij gevoelde zich gelukkig en te vreden. Dit zeide hij tot zijnen dienstvaardigen MISPEL, die hem onder den naam van baron van SPINHOVEN somtijds kwam bezoeken en dan onder vier oogen vroeg, hoe hij het maakte? «Ach! welk een dwaas was ik!" zeide FERDINAND. «In den gulden middelstand vindt men waar geluk, en liefde en vriendschap misleiden ons niet, gelijk de schaduwbeelden die zich daarvoor uitgeven. Ik heb het groote lot gewonnen. De arbeid is mijne lust en schenkt mij krachten en gezondheid; gade en vriend maken mij het leven aangenaam, en ik ben heer in mijn huis, waar noch Vorst noch Admiraliteit, KISLAR-AGA en veel minder nog een roofzieke Bedouin iets te bevelen heeft. Thans eerst, mijn waarde MISPELTJE! dank ik u van harte en ontsla u van alle verdere diensten."

«Ik vrees, dat gij u zelven bedriegt;" antwoordde het spitsvinnig duiveltje spottend. «De huichelarij der vrouwen is ondoorgrondelijk, en die zich verbeeldt over haar te heerschen, staat juist het meest onder hare pantoffel." Op deze wijze poogde hij hem mistrouwen tegen gade en vriend in te boezemen, maar te vergeefs. FERDINAND's geloof in beide stond vast. Men ging aan tafel; de jonge bloeijende vrouw, de kinderen, de brave vriend, met een woord, het geheele gelukkige gezin genoot vrolijk en te vreden het karige maal. Het boosaardig duiveltje alleen was ontevreden en verdrietig, daar hij nu tot zijn leedwezen duidelijk zag, dat hij zich bedrogen had. Hij had zich verbeeld FERDINAND in de hel van een ongelukkig huwelijk te storten, en zoo doende, hem tot zijnen lijfeigene te maken. Nu zag hij integendeel zich in zijne verwachting te leur gesteld. Hij broeide dus een plan uit, een satan waardig, om het geluk van zijnen gunsteling den bodem in te slaan.

VIII.

«Raad eens wat ik in dit kistje heb ingesloten?" vroeg FERDINAND's gade, toen hij den dag daaraanvolgende van zijnen arbeid te huis kwam, om het middagmaal te gebruiken. FERDINAND bezag het netgewerkte kistje zonder het te kunnen raden. Maar eene stem, die zich uit hetzelve verhief, hielp hem uit den droom. «Ach! mijn beste heer!" — piepte het, — «doe toch open en geloof uwe vrouw geen woord!" — «Wel MISPELTJE," zeide FERDINAND, «hoe komt gij in dat enge verblijf?" ....

«Op de gemakkelijkste wijze van de wereld," hernam de vrouw glimlagchend. «Omtrent een uur geleden kwam dit boosaardig wezen en wilde onkruid onder de tarwe zaaijen, maar het is hem mislukt. Onder zijne aangenomene gedaante van Baron wilde hij mij diets maken, dat gij eigenlijk mijn regte man niet waart, maar een vermomde, ligtzinnige wildzang; hij bood mij goud en juweelen aan en wilde mij overreden u ontrouw te worden; maar ik doorzag zijn boos opzet en mijn gezond verstand deed mij begrijpen, dat de Satan daaronder speelde. Ik vleide en praatte dus zoo lang, dat ik weldra ontdekte, dat de gewaande Baron inderdaad niemand anders was dan ASMODEAUS in hooge eigen persoon. Hij loochende het dan eindelijk ook niet langer, en daar ik voorwendde, zijne tooverkunstjes, waarvan hij mij zooveel verhaalde, niet te willen gelooven, ten ware hij voor mijne oogen in dit kistje kroop, liep de onnoozele hals in den val. Handig sloot ik het deksel over hem digt en eene vrome spreuk, die mijn grootvader mij eens leerde, houdt den schelm daarin gevangen. Nu echter, lieve man, moet gij dien boozen geest onderwijld in de gracht werpen, die achter onzen tuin heenloopt, dáár, waar het water het diepst is, opdat hij vooreerst ten minste, niemand eenige schade kunne toebrengen, terwijl wij den sleutel van het kistje op den haard zullen laten smelten."

FERDINAND stond dáár, stom van verbazing, tot dat hij in toorn uitbarste over den boosaardigen MISPEL. Te vergeefs smeekte deze hem om medelijden. «Neen! gij moet getuchtigd worden, gij uitvaagsel der hel!" en FERDINAND wierp het kistje in het aangewezen water.

Zijne vrouw echter zeide met zachten ernst tot hem: «brengt voortaan niet weder zulk gezelschap in ons vroom huis. De booze geest mogt ons niet altoos zoo gehoorzaam wezen; en houdt het wel in het oog, mijn dierbare gade! dat arbeidzaamheid, trouw, vriendschap en kuische liefde de beste wachters en waarborgen zijn van het huisselijk geluk. Thans, ontvang deze kus en alles zij vergeten!" FERDINAND maakte zich glimlagchende uit hare omarming los, en fluisterde stil voor zich zelven: «dat had voorheen eens eene vrouw moeten zeggen! En deze daar, zoo teeder en zacht ook hare woorden zijn, — deze verkrijgt toch alles van mij, wat zij slechts verlangt. Ja! ik merk het wel, dat ik geen heer in huis ben. Maar wie zoude haar iets kunnen weigeren, daar zij den satan zelven in het kistje wist te lokken? Weg met alle herinnering aan vroegere tijden! Getrouw wil ik het pad bewandelen, mij door de Voorzienigheid aangewezen, koning van mijne bloemen, vader van mijne kinderen wil ik zijn en nimmer der liefde en vriendschap ontrouw worden!

FERDINAND hield woord en tevredenheid regeerde in zijn hart en in zijn huisgezin.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 1. Junij. Sedert den 30. Mei zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Einigheit, A. Ohrloff, Memel, hout; Stettin Packet, J. Steffens, Dantzich, rogge; Rammerig, P. Gether, Gothenburg, hout; Diana, J. Cafseboom, Koningsbergen, rogge; Nephtuns, H. Christenson, Koningsbergen, rogge; Wilhelmina, H. H. Menszin, Carolinienseil, haver en garst; Agenoria, J. Ham, Leghorn, stukgoed; Le Perceverant, W. de Vries, Koningsbergen, haver; Gulnare, J. Talbot, New-York, katoen en rijst; Lucilla, T. Pesend, Richmond, tabak; The Clinton, E. D. Manson, Cowes, suiker.

Voor Gend bestemd:

Autias, J. Graham, Liverpool, ijzer en wol; Catharina, C. Wildermann, Riga, vlas.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

De Orion, J. Jansen, ballast, New-Castle; The Mulу, A. Godrich, schors, Londen; Johannes, C. Isberg, Hamelsfeldt, Anna, J. Clausen, Hartlepool, Ornen, R. Butchinson, Baltimore, alle met ballast.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

1 Junij 1843.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	f	6.00	Boekweit	f	
1 J. dito	«	6.00	Winter Garst	«	5.00
N. dito dito	«	8.00	Zomergarst	«	4.25
2 J. Walch. Tarwe	«	6.50	W. Witte Boonen	«	
1 J. dito	«	6.50	W. Bruine dito	«	
Nieuwe dito	«	8.30	W. Paardenboonen	«	4.50
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	6.00	Z. dito	«	4.00
1 J. dito	«	5.80	Raapolie	f 34.00 p. v.	
Nieuwe dito	«	6.50	Patentolie	« 36.50 «	
W. Groene Erwten	«		Lijnolie	« 35.00 «	
Z. dito	«		Raapkoeken f	de 1040 st.	
Koolzaad	«		Lijnkoeken «	« 100 »	
Haver	«				

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.